

SYV AFTENSANGE

AF

B. S. Ingemann,

SATTE I MUSIK

og

Uelærte værdige Herr Pastor W. Lindegaard

venskabeligst tilegnede

af

C. F. F. W E Y S S E.

KJØBENHAVN,

forlagt af C. C. Lose & Olsen.

Nº 1. Andantino quasi Allegretto.

Der staaer et Slot i Ve - sterled, takket med guld - ne Skjol - de; did gaer hver Af - ten So - len ned bag

dolce

Ro - sensky - ernes Vol - _ de. Det Slot blev ei med Hæn - der gjort: ma - gelöst staaer det smyk - ket; fra

Jord til Him - mel naaer dets Port; vor Her - re selv det har byg - _ get.

2.

Fra tusind Taarne funkler Guld;
 Porten skinner som Ravet;
 Med Straalestötter underfuld
 Sig Borgen speiler i Havet.
 Guds Sol gaer i sit Guldslet ind,
 Skinner i Purpurklæder.
 I Rosensky paa Borgens Tind
 Staaer Lysets Banner med Hæder.

3.

Solenglen svinger Lysets Flag,
 Vandrer til fjerne Lande;
 Ham følger Liv og Lys og Dag
 Bag Nattens brusende Vande.
 Liig Solen farer Livet hen,
 Gaer til Forklaringskysten:
 Med Glands opdukker Sol igjen
 Fra Paradiset i Östen.

4 N° 2. Andante.

Da-gen gaaer med ra-ske Fjed: Da-gens Börn maae i-le. Af-ten-rö-den bringer Fred,

dolce.

Nat-tens Stjerner Hvi-le.

2.

3.

Lykken gjækker Store, Smaa,

Lidt dog Store, Mindre Smaa

Leger med Guldtærning.

Kan tilgavns fuldbringe;

Lykkeligst at hvile paa

Villien seer vor Herre paa,

Er fuldendte Gjærning.

Giver Kraften Vinge.

4.

5.

6.

Lykkens lunefulde Spil

Blomst skal bære Frugt engang,

Lad ved Dag kun op og ned

Leger ei med Sjæle:

Höst skal følge Sommer.

Lykkens Tærning rulle!

Alting föies som Gud vil -

Dag er ei saa travl og lang,

Fandt ved Qvel kun Sjælen Fred,

Her er trygt at dvæle:

Aftenstund dog kommer.

Gik det som det skulde.

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of staves. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (grand staff). The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 6/8. The tempo is marked 'Andantino'. The lyrics are in Danish. The piano part includes markings for 'dolce' and '2.' and '3.' indicating fingerings or ornaments.

Til vor lil - le Gjerning ud gik vi Smaa fuld - gla - - de; Vil - lien saae den kjæ - re Gud,
 dolce.
 hjalp os som vi ba - - - de. Nu er Da - gens Lys udslukt, lukt er snart vort Öi - - - e;
 giv vor lil - le Gjer - ning Frugt, Fa - der i det Höi - - - e!

2.

Du, som viser Dag og Nat
 Sol og Stjerner Veie!
 Livets underfulde Skat
 Gav Du os i Eie.
 I hver Barnesjæl paa Jord
 Har Du lagt en Kjærne
 Til en Blomst med himmelsk Flor,
 Herlig som en Stjerne.

3.

Lad den Kjærne underfuld
 Voxe i vort Indre,
 Naar der skinner Sol paa Muld,
 Og naar Stjerner tindre!
 Lad det Frö opvoxe smukt
 Med din Börnevrimmel,
 Til at bære evig Frugt
 I din höie Himmel!

Ped: I

dolce.

fjer - ne Kirke - taar - ne hist nu Af - tenklokkerne rin - - ge. Snart so - ver li - den

Fugl paa Qvist med Ho - vedet under sin Vin - ge. Nu sam - les Frønder kjönt igjen, som Fug - leun - ger paa Gre - - ne; men

den, som har slet in - gen Ven, han sidder ved Qvel al - e - - - - ne.

1, 2 & 3 G: 4 G:

2. Snart
3. Han
4. Det

2.

3.

4.

Snart ruller ud den stille Nat
Sit Skyggeflor over Himlen,
Og den, som sidder meest forladt,
Seer op imod Stjernevrímlen.
Og gjennem Himmelsloret ud
Der skinner Öine fuldklare:
Mildt seer den kjære store Gud
Herned med sin Stjerneskeare.

Han seer til sine Börn da vist,
Han seer til Höie og Ringe,
Selv til den lille Fugl paa Qvist
Med Hovedet under sin Vinge.
Til dem, som sove, seer han hen;
Han vugger Fuglenes Grene;
Og den, som har slet ingen Ven,
Han lader ei sidde ene.

Det Barn, der synes meest forladt,
Gud Fader selv vil bevare:
Han sender i den stille Nat
Til Jordan sin Engleskare.
De sprede deres Vinger ud,
Naar alle Öine sig lukke.
Selv vaager hele Verdens Gud
Ved Skabningens store Vugge.

N° 5. Andante.

Luc: Ev: 24 Cap: 29 V:

Bliv hos os, naar Da-gen hel-der, Du kjæ-re Fa-der og Gud! bliv hos os, naar Mör- ket væl-der af Nattens Slu-ser ud!

2.
Henspred over Dal og Höie
Dit Stjerneklædebons Flig!
Saa lukke vi trygt vort Öie
Og slumre södt hos Dig.

3.
Bliv hos os, og vi vil drömme
Om Englebörnenes Fred;
Din Aand gennem Himmelströmme
Vil suse til os ned.

4.
Og Kongen i Livets Rige
Vil favne alle de Smaa;
Paa Englenes Himmelstige
Skal Barnesjæle gaae.

5.
Bliv hos os, naar Dagen helder,
Du kjære Fader og Gud!
Og Paradiislyset vælder
Af Nattens Sluser ud.

N° 6. Maestoso.

1ste Vers.

Den skjønne Jor - dens Sol gik ned; men Stjer - - ne - ska - rer - ne

2det Vers.

Al - ver - den som en Kir - - ke stor bag Sky sig hvælver for -

Piano - Forte.

funkle. En stør - re Ver - dens Her - lig - hed nedglim - ter nu i det Dunk - - le.

- o - ven; i Tempets Krog Guds grøn - ne Jord er skjult som et Blad fra Sko - - - ven.

dim:

3.

4.

Paa mindste Blad i største Skov
 Har glade Skabninger hjemme;
 Hvor Liv sig rører til Guds Lov,
 Det mindste han ei vil glemme.

Gud! i din Haand alt Stort er smaat,
 Men kjært det Mindste tillige.
 Den Barnesjæl er bjerget godt,
 Som skjuler sig i dit Rige.

N° 7. Larghetto.

Den sto - re stil - le Nat gaaer frem med Lys fra Himmelens Sa - - le; hvert Lys er Sol for

dolce.

Sjæ - - les Hjem i høi - - e-re Verd - ners Da - - le.

2.

3.

I Himmeloceanets Skjød
 Neddukker Natten sin Vinge
 Med alle Stjernesoles Glöd,
 Mens Sphærernes Harper klinge.

O! Nat, rul dine Verdner frem
 I Oceaner af Himle,
 Med Priis til Gud fra Engles Hjem
 Og Jorderigs Sjælevrimle!